

WWF-Norge

Kristian Augusts gate 7a
Pb 6784 St. Olavs plass
0130 OSLO
Norge

Tlf: 22 03 65 00
Faks: 22 20 06 66
info@wwf.no
www.wwf.no

Det kongelige landbruks- og matdepartement
Postboks 8007 Dep.
0030 Oslo

Oslo, 4.oktober 2005

Landbruks- og matdep.	
Saksnt.: 2005 01215	Doknr.: 90
Mottatt: - 5 OKT 2005	
Saksbeh.: ASRIASRL/IEK	Ark.: 482
Kopi:	Avskr.:

Deres ref:200501215-/BHJ

LMD må lage ny miljøforskrift!

WWF viser til utsendt høringsutkast på "Forskrift om berekraftig skogbruk" med høringsfrist 4. oktober 2005. Vi vil kun kommentere kapittel 2, "Miljøomsyn".

Skogsektoren skal på samme måte som alle andre sektorer bidra til å stanse tap av biologisk mangfold innen 2010. Skogbruket har vært og er en av de største trusslene mot biologisk mangfold i skog. Enda gjenstår mye før denne trusselen er eliminert. Selv med kraftige miljøjusteringer vil vi i flere hundre år framover dra med oss problemer som er etablert gjennom de siste ti-årene med skjematisk monokultur-skogbruk. En miljøforskrift må nettopp ta tak i disse utfordringene. Det betyr både kraftige miljøjusteringer og igangsetting av tiltak for å begrense skadevirkninger som allerede skjer ute i skognaturen. I klartekst betyr det at forskriften må sikre de eksisterende verdiene og den må konkretisere tiltak for å gjenskape ødelagte verdier. Det gjøres desverre ikke med de fragmentariske tiltakene som det foreliggende utkastet til forskrift skisserer.

Konklusjon:

WWF ber om at departementet trekker tilbake forslaget til "Forskrift om berekraftig skogbruk". WWF ber om at departementet lager en egen miljøforskrift for å tydeliggjøre skogbrukets miljøambisjoner, målsettinger og behov for nye miljøtiltak. Dette er nødvendig for å synliggjøre hvordan skogsektoren skal løse viktige miljøoppgaver, slik Stortinget har bedt om. Dette er også nødvendig for å tydeliggjøre miljøprofilen og sektoransvaret for miljø som skogbruket har. Og det er nødvendig for at skogsdriften skal bedres slik at den faktisk bidrar til å bevare skogens fantastiske naturmangfold.

Skogsektoren må gjøre et krafttak hvis den skal bidra til å sikre stans i tapet av biologisk mangfold innen 2010. Det er derfor også i næringens egen interesse at det blir utarbeidet en miljøforskrift som gjør en tydelig miljøforskjell, i motsetning til det mangelfulle utkastet.

Svakheter ved det foreliggende utkastet

Utkastet mangler overordna perspektiver og helhetlige, langsiktige løsninger for hvordan skogbruket skal bidra til å sikre skogens arter og forskjellige levesteder. Utkastet tar kun tak i noen få detaljerte problemstillinger uten at de store sammenhengene i skogøkologien ivaretas. Det har liten verdi å ivareta noen evighetstrær på mikronivå hvis ikke miljøhensyn på storskalanivå er ivaretatt. Dette gjelder for eksempel grenseoverskridende planer og tiltak for blant annet å sikre gammel, verdifull naturskog og restaureringsbehov på landskapsnivå.

Skogen er et økosystem

En faglig basert miljøforskrift må ta utgangspunkt i at skogen er et økosystem som må forvaltes i et landskapsperspektiv. I dette skoglandskapet finnes det viktige arealer med spesielle og trivielle naturtyper som huser sjeldne og vanlige arter. En skoglov med tilhørende forskrifter må ha en rekke konkrete målsettinger og krav til hvordan miljøverdiene skal registreres og sikres. Forskriften mangler overordna målsettinger og planverktøy for å få til dette. Og det mangler helhetlige forvaltningsgrep for å snu de negative økologiske konsekvensene av inngrepene som skjer og har skjedd i vårt skoglandskap gjennom mange tiår med et skjematisk bestandsskogbruk.

Stortinget har satt krav til miljø i skogbruket

Utkastet til forskrift vil heller ikke oppfylle Stortingets bestilling om å sikre og synliggjøre skogbrukets miljøansvar eller den nasjonale satsingen for å sikre biologisk mangfold i skog innen 2010. Det ligger ingen overordna føringer, målsettinger eller mekanismer inne i forskriften eller i skogloven som bidrar til en målretta innsats for å stanse tap av sjeldne arter og naturtyper.

Nasjonal politikk kan ikke basere seg på tilfeldige frivillige avtaler

Forskriften blander også sammen et offentlig miljøregelverk for skogbruk (lov og forskrifter) med en tilfeldig og frivillig miljøsertifisering (Levende Skog). En offentlig oppgave som å sikre internasjonale og nasjonale miljømålsettinger kan ikke lene seg på tilfeldige private avtaler som kan være forsvunnet i morgen. Det er heller ikke alle skogeierne som er sertifisert og det finnes også omsetningsomveier for tømmer som ikke er avvirket i tråd med Levende Skog-avtalen. Et miljølovverk skal også tydeliggjøre Norges miljøambisjoner i en internasjonal sammenheng og skal kunne brukes som referanse og rapportering. Derfor kan ikke lov og forskrifter henviser til, og basere seg på, en tilfeldig frivillig avtale som Levende Skog.

Forslag til forbedringer

WWF viser til en rekke innspill vi har gitt underveis i arbeidet med en ny skoglov. Vi viser spesielt til vårt høringsinnspill til ny skoglov, datert 15.03. 2003 og innspill til statsråd Sponheim den 22. juni 2005, der vi kommer med konkrete tilrådninger om miljøkrav til ny lov og forskrifter. Våre argumenter og innspill i disse brevene opprettholdes som innspill til denne høringen.

Av konkrete og helt sentrale miljøgrep som forventes i ei moderne miljøforskrift utover det som allerede er nevnt, vil vi peke på følgende:

- Det er nødvendig å konkretisere en del typer arealer der de biologiske kvalitetene må prioriteres og der inngrep må unngås, for eksempel i nøkkelbiotoper, gammel naturskog og andre sjeldne og verneverdige skogområder. Dette må inkludere arealer som er leveområder

for trua og sjeldne arter. Utkastet mangler forvaltningsregelverk for å sikre de viktigste biologiske verdiene i våre skoger.

- På andre arealer må inngrep være restriktive og kun utføres for å forbedre forholdene for naturmangfoldet (biologisk basert skjøtsel og restaurering).
- På resterende arealer skal det drives skogbruk, men her må det tas en del utvida flerbrukshensyn. En del av disse hensyna må gå lenger enn dagens Levende Skog-standarder. Eksempler på saksområder der det trengs krav til tiltak og konkretiseringer er blant annet: hensyn i spesielle biotoper som hekkeområder for rovfugl, storfuglleiker og andre spesialiserte arters leveområder, hensyn i biotoper der rødlista arter lever, kantsoner mot myr og sumpskog, hvor skal evighetstre plasseres, krav til hvor og hvordan lukka hogst skal foregå, krav til bevaring av gamle grove trær samt stående og liggende død ved, krav til begrensinger av hjorteviltbestandene, krav til løvskogandeler, strenge krav til skogbruk i by- og tettstedsnære områder og andre viktige friluftslivområder for å sikre opplevelseskvalitetene.
- En miljøforskrift må ha tydelige miljømålsettinger, forvaltningsplaner og tiltak i tråd med en slik arealdifferensiering.
- Meldeplikt må innføres på alle større inngrep (hogst, veitraséer o.l.) for å sikre at inngrepene ikke strider mot landskapsøkologiske premisser og for å sikre at nødvendige miljühensyn på tiltaksnivå ivaretas.
- Langt strengere krav til bruk av fremmede arter må innføres i tråd med våre internasjonale forpliktelser. Dette gjelder ikke minst konkrete tiltak for å hindre ytterligere spredning av arter som allerede er planta ut. Det må innføres forbud mot nye utplantinger av fremmede arter.

På den bakgrunn vil WWF be om at Landbruks- og matdepartementet forkaster hele forskriften. Det må innføres en egen miljøforskrift basert på overordna, landskapsøkologiske planer og hensyn for å sikre et miljømessig god skogbruk. I tillegg må detaljerte flerbrukshensyn konkretiseres. WWF kan heller ikke akseptere at nasjonale mål og lovverktøyer blandes sammen med tilfeldige private avtaler i sertifiseringssammenheng.

Vennlig hilsen
WWF

Rasmus Hansson
generalsekretær

Arnodd Håpnes
biologisk rådgiver

WWF La barna arve en levende jord

Registrert som:
WWF-World Wide Fund for Nature
WWF-Fondo Mondiale per la Natura
WWF-Fondo Mundial para la Naturaleza
WWF-Fonds Mondial pour la Nature
WWF-Welt Natur Fonds
Også kjent som World Wildlife Fund